

รูปแบบการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียน
ในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑

Patterns of Technology Use among English Teachers in Schools under the Phra Nakhon Si
Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 1, Phachi District

นางสาววิภาวรรณ แสงสว่าง

หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ อำเภอภาชี จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม ศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D)

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมทั้ง 4 ทักษะ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละทักษะอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา คือ ทักษะการพูด ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมา คือ ทักษะการเขียน ($\bar{X} = 2.98$) และทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 2.87$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา, ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน

Abstract

The objectives of this research were to study the patterns of technology tool usage in promoting English teaching and learning skills among English teachers in Phachi District, under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1. The sample group consisted of 21 English teachers in Phachi District, selected by purposive sampling. The research instrument used was a questionnaire designed to study the patterns of technology tool usage in enhancing English teaching and

learning skills in four aspects. The statistical methods employed included frequency, percentage, mean, and standard deviation (S.D.).

The results of the study revealed that the overall pattern of technology tool usage in promoting English teaching and learning skills among English teachers in Phachi District, under the Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area 1, was at a moderate level, with an average score of 3.12. When considering each skill individually, the levels ranged from high to moderate. In descending order, the skills were listening ($\bar{X} = 3.61$), speaking ($\bar{X} = 3.00$), writing ($\bar{X} = 2.98$), and reading ($\bar{X} = 2.87$), respectively.

Keywords: educational technology, listening skill, speaking skill, reading skill, writing skill

คำนำ

ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิต แม้กระทั่งในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกรับข้อมูลความรู้ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีเป็นการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดแค่เพียงอยู่ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน ประหยัดเวลา สะดวกสบาย และทันสมัย การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวกกับผู้สอนในแง่ของการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนหรือผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ในเวลาอันสั้น การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับการเรียนการสอนจะก่อประโยชน์และช่วยอำนวยความสะดวกกับผู้เรียนและผู้สอนก็ตาม การใช้เทคโนโลยีเพื่อประกอบการศึกษาโดยไม่กำหนดขอบเขตหรือเป้าหมาย ก็มีความเสี่ยงสูง และอาจก่อให้เกิดภัยอันตรายหรือสร้างความเสียหายกับผู้เรียนหรือผู้สอนได้เช่นกัน ชาญชัย กลิ่นซ้อน (2550: 9) ให้ความสำคัญในการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีได้เป็นที่แพร่หลายทั่วโลก เทคโนโลยีในปัจจุบันนี้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของคนทั่วโลกและมีบทบาทในการศึกษาเพื่อพัฒนาให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์แบบทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข

เนื่องจากภาษาต่างประเทศถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 220) จึงได้มีการกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ด้านมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1)

ปัจจุบันเทคโนโลยีสามารถเป็นเครื่องมือในการฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นักพัฒนาได้พัฒนาความสามารถให้มีรูปแบบทันสมัย มากขึ้นและ สามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเพิ่มทักษะและพัฒนาผู้เรียนเอง แพเทล (Patel, 2014) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ข้อดีของการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการเรียนภาษา คือ เนื้อหาที่มีความยืดหยุ่นต่อผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถที่จะลำดับความสนใจของเนื้อหาได้เองว่าต้องการเรียนส่วนใดก่อนหลัง การนำเครื่องมือเทคโนโลยีมาใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกกับการเรียนและมีกำลังใจในการเรียนมีใจรักที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งประกอบไปด้วย ดังนี้

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 228 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ อำเภอภาชี จำนวน 21 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ด้านข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถาม 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่จบสูงสุด สาขาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสอน จำนวนคาบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่คาบต่อสัปดาห์

ตอนที่ 2 การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งแต่ละด้านมีคำถาม จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ ข้อคำถามการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ได้ปรับเปลี่ยนจากแบบสอบถามงานวิจัยของ Gardner & Lambert (1972) และ Gardner (1985) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

2. การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำเนื้อหามาใช้สร้างแบบสอบถาม
2. เมื่อทำการสร้างแบบสอบถามแล้ว นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ซึ่งในการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) กับนิยาม โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ข้อใดผ่านเกณฑ์คัดเลือกไว้ ส่วนข้อคำถามใดที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ ต้องปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยข้อคำถามข้อแบบสอบถามนี้ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ให้ คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ และให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์จากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองใช้แบบสอบถาม (try out) กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน
5. จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.948 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ จึงนำเอาแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนในอำเภอกาฬิ โดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ในแต่ละโรงเรียนผ่านระบบ Smart Area เนื่องจากเป็นช่องทางที่สะดวก และง่ายต่อการเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในหลายโรงเรียน จำนวนผู้ส่งแบบสอบถามทั้งสิ้น 18 คน คิดเป็นร้อยละ 86

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากคำถามในแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติคำนวณค่าสถิติดังนี้ ค่าความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 คำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่จบสูงสุด สาขาที่จบการศึกษา วิชาหลักที่สอน และจำนวนคาบสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่คาบต่อสัปดาห์

ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) ใช้วิเคราะห์การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอกาฬิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า รูปแบบการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอกาฬิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมทั้ง 4 ทักษะ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแต่ละทักษะอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61, 3.00, 2.98, และ 2.87 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสอนทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน

ลำดับ	การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสอนทักษะด้านภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง	3.61	0.89	มาก
2	ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.00	0.95	ปานกลาง

ลำดับ	การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการสอนทักษะด้านภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3	ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	2.87	0.95	ปานกลาง
4	ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.98	1.00	ปานกลาง
รวม		3.12	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ระดับการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการฟังอยู่ในระดับมาก ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

ทักษะการฟัง

ผลการศึกษารูปแบบการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการฟัง มีการใช้เทคโนโลยีในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยใช้แอปพลิเคชัน YouTube และการพูดด้วยตนเองให้นักเรียนฟัง เป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vandergrift และ Goh (2012) ที่อธิบายว่าการเรียนรู้ทักษะการฟังจำเป็นต้องใช้สื่อที่มีความสมจริงและหลากหลาย เพื่อพัฒนากระบวนการประมวลผลทางภาษาในลักษณะ top-down และ bottom-up ไปพร้อมกัน การใช้วิดีโอหรือคลิปเสียงที่มีสำเนียงต่างกันช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ยังสอดคล้องกับงานของ สาทิริม่วงใหญ่ ไรลีย์ และบุษบา กนกศิลป์ธรรม (2562) ที่พัฒนาบทเรียนออนไลน์เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษ และพบว่าสื่อออนไลน์สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชีเลือกใช้สื่อออนไลน์เพื่อเสริมทักษะการฟังจึงถือเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับทฤษฎีและผลการวิจัยที่ผ่านมา

ทักษะการพูด

การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการพูด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) โดย YouTube เป็นแหล่งที่ใช้บ่อยที่สุด ส่วนแอปอื่น เช่น TikTok และ Instagram ได้รับความนิยมน้อย โดยสะท้อนว่าการบูรณาการเทคโนโลยียังไม่เต็มศักยภาพ ครูยังคงเผชิญข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริงผ่านเทคโนโลยี เช่น การใช้ห้องเรียนเสมือน (virtual classroom) หรือ

แพลตฟอร์มสนทนาออนไลน์ ขณะทำงานวิจัยของ Swain (1995) ชี้ให้เห็นว่า การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ “ผลักดันตนเองให้ผลิตภาษา” (pushed output) ผ่านการพูดหรือการเขียนนั้น เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความคล่องแคล่วและความถูกต้องของภาษา ซึ่งผลการวิจัยขัดแย้งบางส่วนกับงานของ Lee (2020) ที่พบว่าการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Zoom หรือ Google Meet ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ช่วยเพิ่มความมั่นใจและทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนในอำเภอภักดีสามารถพัฒนาแนวทางการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดได้อีกมาก โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสื่อสารกับเจ้าของภาษา หรือทำงานร่วมกับเพื่อนต่างสถานศึกษาในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning)

ทักษะการอ่าน

การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) โดยการชมภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายภาษาอังกฤษ และ E-book เป็นเครื่องมือที่ใช้มากที่สุด โดยครูผู้สอนยังคงใช้วิธีการแบบดั้งเดิม เช่น การให้อ่านบทความหรือแบบฝึกหัดที่จัดทำในรูปแบบเอกสาร ขณะทำงานวิจัยของ Grabe (2009) ที่เน้นว่าทักษะการอ่านในภาษาที่สองเป็นกระบวนการซับซ้อนที่ต้องพัฒนาไปพร้อมกันทั้งการถอดรหัส การเข้าใจความหมาย และการใช้กลยุทธ์การอ่าน ซึ่งผลการวิจัยของ Nation (2013) ยังเสนอว่า การใช้เทคโนโลยี เช่น e-book หรือแพลตฟอร์มการอ่านออนไลน์ สามารถช่วยผู้เรียนเพิ่มปริมาณการอ่าน (extensive reading) และเสริมสร้างคลังคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และงานของชัยวัฒน์ แก้วพินงาม (2561) กล่าวว่า การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชันเพื่อการอ่าน และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถช่วยให้นักเรียนไทยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการที่ครูผู้สอนในอำเภอภักดีใช้เทคโนโลยีในระดับปานกลางต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน อาจสะท้อนถึงความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาในด้านการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัลมากขึ้น

ทักษะการเขียน

การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการเขียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) โดยการใช้หนังสือพิมพ์ออนไลน์และการรับชมภาพยนตร์เป็นแหล่งส่งเสริมการเขียนที่เด่น โดยครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีในระดับปานกลางเช่นกัน ซึ่งอาจเกิดจากข้อจำกัดในการออกแบบกิจกรรมการเขียนออนไลน์ที่ต้องการทั้งการวางแผน การให้ข้อเสนอแนะ และการประเมินผล ขณะทำงานวิจัยสากลจำนวนมาก เช่น Hyland (2003) และ Graham & Perin (2007) ชี้ให้เห็นว่าการสอนเขียนที่มีประสิทธิภาพควรผสมผสานทั้งแนวทางกระบวนการ (process approach) และแนวทางแนวเรื่อง (genre approach) ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ดีผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เอื้อต่อการเขียนร่วมกันและการป้อนกลับแบบเรียลไทม์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวิตรี ม่วงใหญ่ ไรลีย์ และคณะ (2562) พบว่า การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ช่วยเพิ่มแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนระดับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเขียนในระดับปานกลาง จึงชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอน

ยังมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านนี้อีกมาก โดยเฉพาะการใช้เครื่องมือเขียนออนไลน์ เช่น Google Docs หรือระบบ e-Portfolio เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการเขียนแบบร่วมมือ

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่าการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษ แต่ละทักษะสะท้อนว่าครูผู้สอนเริ่มนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่ยังมีข้อจำกัดด้านความหลากหลายและประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ พบว่าเครื่องมือดิจิทัลช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและความเข้าใจในการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า การใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการฟังอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะแพลตฟอร์มที่มีสื่อภาพและเสียงเช่น YouTube ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะฟังและพูดได้อย่างเด่นชัด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในอำเภอภาชี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดการใช้เพียง YouTube หรือการบรรยายด้วยตนเอง แต่ควรเพิ่มเติมสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น E-book แอปพลิเคชันเพื่อการอ่านเชิงโต้ตอบ หรือแพลตฟอร์มสำหรับการเขียนออนไลน์ เพื่อให้ได้รับการพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้านอย่างสมดุล

2. ควรมีการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรมหรือกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์ การประเมินผลด้วยเครื่องมือดิจิทัล และการจัดการชั้นเรียนเสมือนจริง ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนต่อผู้เรียน

3. ควรมีการเชื่อมโยงการใช้เทคโนโลยีกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารจริงของผู้เรียน โดยเน้นกิจกรรมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การสนทนาผ่านห้องเรียนออนไลน์ การฝึกพูดกับเจ้าของภาษา หรือการทำโครงการร่วมผ่านแพลตฟอร์มการเขียนแบบร่วมมือ (Collaborative Writing Platform) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะทางภาษาในเชิงทฤษฎีแต่ยังสามารถนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในพื้นที่อำเภอภาชี โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 18 คน ซึ่งถือว่ามีขอบเขตที่จำกัด ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหลายอำเภอหรือหลายจังหวัด เพื่อให้ผลการวิจัยสะท้อนภาพรวมของการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในระดับกว้าง

2. ควรมีการใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยนอกจากการใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว ยังควรเสริมด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการสอน หรือการวิเคราะห์ชั้นเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ช่วยอธิบายและตีความเหตุผลเบื้องหลังการเลือกใช้หรือไม่ใช้เทคโนโลยีของครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ แก้วพินิจ. (2561). แนวทางในการผสมผสานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 12(2), 55–70.
- ชาญชัย กลิ่นซ้อน. (2550). *การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2557). เทคโนโลยีกับการเรียนรู้. *วารสารวิชาการการศึกษา*, 8(2), 55–66.
- สาวิตรี ม่วงใหญ่ ไรลีย์ และบุษบา กนกศิลปกรรม. (2562). การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และทักษะภาษาอังกฤษ: ไวยากรณ์. *วารสาร Veridian*. Thai Journal Online.
- Grabe, W. (2009). *Reading in a second language: Moving from theory to practice*. Cambridge University Press.
- Graham, S., & Perin, D. (2007). *Writing next: Effective strategies to improve writing of adolescents in middle and high schools*. Carnegie Corporation of New York.
- Hyland, K. (2003). *Second language writing*. Cambridge University Press.
- Lee, J. S. (2020). The role of digital platforms in developing English speaking skills: A study of online communication tools. *Computer Assisted Language Learning*, 33(8), 883–905. <https://doi.org/10.1080/09588221.2019.1671460>
- Nation, I. S. P. (2013). *Learning vocabulary in another language* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Patel, C. (2014). Use of Technology in English Language Teaching and Learning: An Analysis. *International Journal of English Language & Literature Studies*, 3(2), 103–107.
- Swain, M. (1995). *Three functions of output in second language learning*. In G. Cook & B. Seidlhofer (Eds.), *Principle and practice in applied linguistics* (pp. 125–144). Oxford University Press.

Vandergrift, L., & Goh, C. (2012). *Teaching and learning second language listening: Metacognition in action*. Routledge.